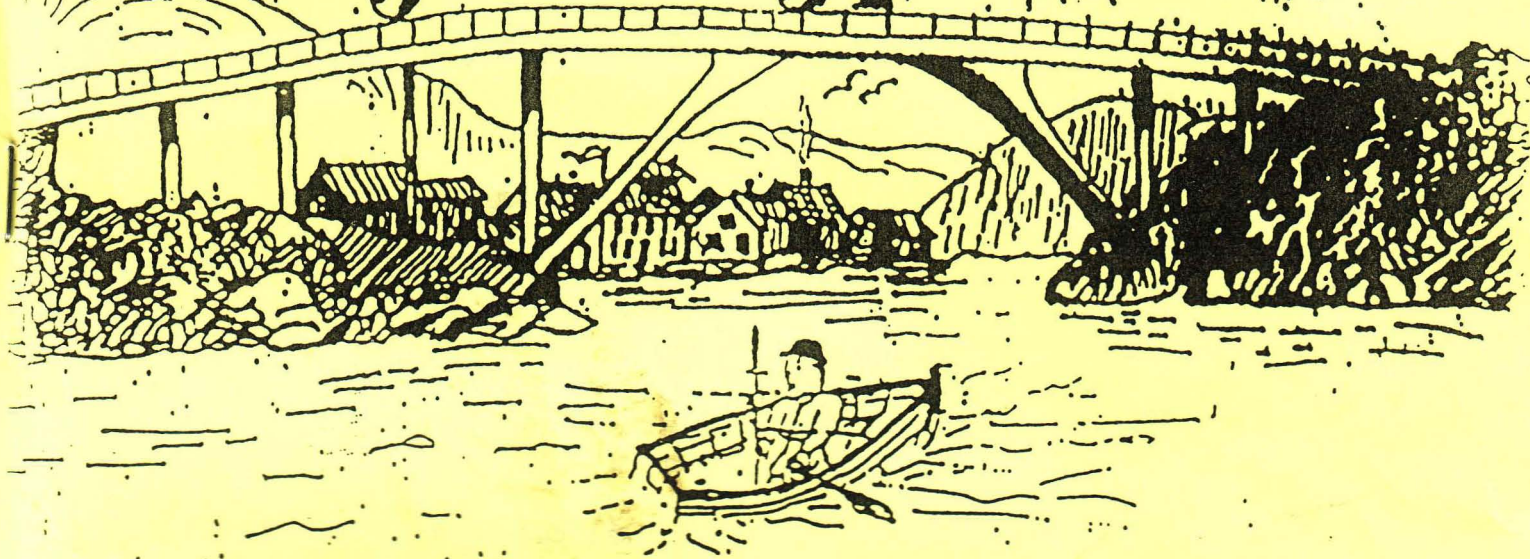

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

Nr3.

HØSTEN 2000

32.årg.

Vellykket sommertreff:

Orgelet i Skjernøy kapell er nå betalt!

Over 300 mennesker samlet seg i kapellhagen på Skjernøy lørdag 12. august, for å være med på «Sommertreff» i regi av menighetsutvalget og Skjernøy kr. Ungdomsforening. Utlodning, loppemarked, miniauksjon, matsalg og diverse aktiviteter gav et overskudd på kr. 46000 til det nye orgelet på kapellet.

Signe Aalvik, leder i menighetsutvalget på Skjernøy er kjempefornøyd med det gode resultatet. Det var fantastisk at arrangementet fikk så stor oppslutning, både fra fastboende og andre, sier hun, som er glad for at det nye orgelet nå er betalt.

Det var mange i sving med å selge mat, lopper og lodder, og arrangjørene vil gjerne takke alle som stilte så villige opp. Medlemmene i ungdomsgruppa gjorde en imponerende innsats da de tok seg av fiskedam, boksekasting og pilkasting.

Kåre Rosseland hadde en fin sangandakt hvor vi alle var med og sang sanger som uttrykker noe av vårt arbeid for Guds rike.

De frammøtte så ut til å kose seg i det fine været på sommertreffet, og det var god stemning under hele arrangementet. Til sammen gikk det med nærmere 20 liter vaffelrøre, 170 pølser, flere kasser brus og masse kaffe. Liv Brits «orgelbowle» var svært populær, 22 liter ble det drukket av denne.

Menighetsutvalget vil gjerne takke alle som har støttet orglet med pengegaver, gevinster til utlodningen, lopper, aukjongsjenstander og arbeidsinnsats på sommertreffet.

Høstnytt fra Grendehuset / Velkafee'n .

Velkommen alle sammen til nye kafe-kvelder på "Grendehuset".

De grønne oversikts-lappene er delt ut og satt opp på tavlene.

I høsthalvåret kutter vi ut middagsbestillingene, men du/dere kan spise dere mette på pølser og hamburgere i stedet. Hamburger uten salat kr.20.- Hamburger m/salat kr25.-

Kafeèn holder oppe 6 onsdagskvelder, den siste før jul blir 6 Desember .Da avslutter vi med en STOR BASAR m/ FISKEDAM. Vi har mange flotte gevinster, men vi tar selvfølgelig imot gaver/gevinster, hvis noen ønsker å støtte opp basaren vår.

Det vil også bli solgt løs-lodd på basaren I tillegg til trekning på loddbøkene.

Som de fleste vel vet driver vi kafeèn på dugnad – og alle inntekter går til Grendehuset.

De 3 forutgående år m/kafe og utlodninger har innbrakt ca kr 60 000,-

Ellers litt nytt om Grendehuset...

Den nye doble døren er satt inn I 1etg –(mot kapellet) av Yngvar Pedersen, som jobber hos byggm.Klev.

En "frisk" dugnadsgjeng har på 2 kvelder skjært ned de store granene bak Grendehuset. Neste stepp før utbygging er å få satt opp en ringmur.

Når så muren er på plass skal Øyvind Seyffarth sette opp selve nybygget innen oktober. Så begynner dugnadsinnsatsen for alvor Igjen.

Hvis det er noen som kan tenke å bidra med noen timer –så ta en tlf.til Terje Bydahl
TLF: 382 65143 eller mob: 91526440. ALT HJELPER

I juni ble vi ferdig med 2etg – Det er blitt riktig flott .Det gikk med over 1000 dugnadstimer.Nå inneholder leiligheten 4 soverom,bad,stue -m/stort kjøkken og gang. Soveplass til 10 pers. I.helgene kan leiligheten leies for kr:500.- pr. døgn.

I sommer leide vi ut 6 uker og litt til.

Vi satser på å få leid ut maksimalt,Juni-Juli-ogAugust .

Påskan 2001 er foreløpig ledig.

Er du intresert I å leie ??? Kontakt Erna Toft Dyrstad 382 68717.

En kort liten orientering ,hilsen Erna.

Skjernøyposten i USA.

Tidene endrer seg. Da Skjernøyposten startet var det 55 abonnenter i USA. Når dette nummer går i trykken er antallet nede i 14. Dette er en trist utvikling, men slekters og generasjoners gang kan vi ikke gjøre noe med. Antallet førstegenerasjons nordmenn i USA blir stadig redusert. Båndene over Atlanteren er fremdeles sterke, men i endring. Færre og færre av de besøkende taler vårt språk, eller har nære slektninger å besøke.

For oss som etter hvert er blitt godt voksne, står USA for noe spesielt, derfra kom amerikabrevene, amerikapakkene og ikke minst amerikabesøkene. Tanter og onkler, søsken og fettere dukket opp med jevne mellomrom, og skapte "liv i leiren" med sitt nærvær. Ofte mer utadvendt og åpne enn de "hjemmeværende" slektninger, mer preget av tempoet "over there".

Nå er det viktig for de neste generasjoner å opprettholde disse båndene. Kanskje kunne det være en tanke å skrive et lite innlegg i hvert nummer på engelsk, for de nye generasjoner skjernøyamerikanere, for at også disse skal ha litt peiling på hva som foregår der røttene har sitt feste.

SKJERNØYPOSTEN

ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Redaktør: Sigurd Aalvik, Tlf. 382 68611

I redaksjonen:

Georg Walvick, Tlf 382 68636

Norvald Jenssen, Tlf 382 68675

Evert Knutsen, Tlf 382 68686

Rita T. Dyrstad, Tlf 382 68716

Adr.: Skjernøy, 4516 Mandal.

Postgirokonto: 0802 5425368

Kontakt i USA:

Mrs. Agathe Thompson

865 Buck kd., Stone Ridge

N.Y. 12484

Abonnent pris pr. år kr 50,-

USA \$ 10,-

Litt fiskeprat.

Vi begynner med laksefisket som en må minst 50 år tilbake for å finne slike fangster som i sommer. Fisket var veldig godt ved Stusøy, Kirkevika på Skjernøy, Ryvingen og Odd.

Ved Kirkevika ble det i et eneste krokgarn tatt hele 58 laks og svele. Vest på Stusøy ble det tatt 60 fisker også i et krokgarn, og det er bare 10 dager som en kan fiske med krokgarn. Største fangst var 20 laks og sveler i hvert av disse garn.

I en kilenot på vestsiden av Stusøy var sesongens fangst over 70 laks og sveler, og ved Langeviken på Odd var sommerens fangst nærmere 100 laks og sveler. Så etter 50 - 60 magre år var dette fisket helt utrolig. Tror det er kalking og utslipp av laksyngel i elvene på Sørlandet som har øket laksebestanden igjen.

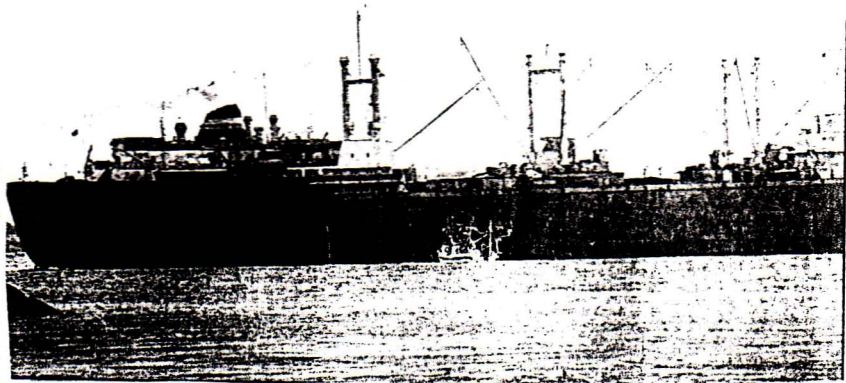
Også makrellfisket med dorg har slått til i store mengder, og de av stor og feit høstmakrell. De største båtene med to mann hadde kvoter på 85

tonn, som ble fisket opp på fjorten dager, mens de største enmannsbåtene fikk ca: 25 tonn for fisket ble stoppet etter vel fjorten dagers fiske. Da var totalkvoten på 12. 000 tonn oppfisket, så det ble rene kappfiske mellom flere hundre båter. Gjennomsnitt fikk fiskerne som leverte til en stor russisk frysebåt som lå på Mannefjorden kr 4.15 pr kg, så det ble et veldig god fortjeneste etter så kort fisketid. Makrellen ble også levert til Fiskehjørnet i Mandal, og til disse to losseplassene kom det båter fra Finmark i nord til Arendal i sør. Den russiske båten var litt av en koloss på hele 16.000 tonn. Så den hadde god plass i store fryserom.

Det som har vært veldig dårlig i år er ålefisket. Tror ikke fangstene har vært mer enn 60% av siste årsfangster, det ser ut til at beskatningen av ålen er altfor stor. Det er for mange ruser på et alt for lite område.

Krabbefisket har også vært noe dårligere. Det ser ut som den ikke vil gå i teinene, at den ikke er sulten nok, for det er en masse krabber, men de fleste har vel skiftet skall og da er de tomme og må bare kastes ut igjen.

Om fjorten dager begynner hummerfisket. Det er bare registret små forekomster i åleruser og krabbeteinene. Dere får resultatet i neste nummer av SKJERNØYPOSTEN.

Bildet som er sakset fra «Lindesnes» viser det russiske fryseskipet «Baltiskaja Slava» som tar ombord makrell gjennom en stor sugeslange. Båten er bygget i 1952 og har opphalslipp akter. Har det tidligere vært et hvalkokeri? Lokale fiskebåter blir små ved siden av den russiske kjempen.

Ungdomsforeningen.

Høsten er kommet, og med den Ungdomsforeningens aktiviteter, Vi starter opp med familiesamling fredag 15. september. Da har vi kveldsmat, barnekoret synger, og en skoleklasse er med og serverer. Da pleier kapellet å være fullsatt, det setter vi alle pris på. Utover blir det kveldsbibelskole, og ei møteuke med tradisjonell krabbefest. Kveldsbibelskolen i høst blir interessant, med navner som Miriam, Deborah og Rahab. Er spendt på hva vi får høre om dem. Vi kommer også til å støtte opp om møteuka til Arild Edvardsen, som blir i Mandal kirke. I august var det stor aktivitet på taket på baksiden av kapellet. Der ble det satt på nye lekter og plater, En fin dagnadsgjeng greide den jobben på noen få dager. Vi fikk låne stilaser, det var til stor hjelp. Det var jo mange takstein også, men bare vi kom i gang gikk det veldig greit. En stor takk til alle som var med.

Indremisjonen og Santalmisjonen er jo slått sammen. I den forbindelse, siden ungdomsforeningen er tilsluttet Indremisjonen, vil vi ha et medlemsmøte om sammenslåingen 27 sept. Kan også nevne at i år blir det julefest som det alltid har vært!

Med disse linjene, vel møtt på kapellet i høst!!!!

Hilsen Å. Aa.

Helselagets årlige fest.

Når sommeren svinner hen og vi nærmer oss september, ser vi alltid fram til en fest på kapellet. Ingen unntak i år. 2. sept. var det pyntet til i storsalen med dekkede borde og flotte blomsteroppsats og lys. Blomstene var oppsatt av Anne Marie Syrdahl som hun også tidligere har gjort på Helselagets fest, og Oddbjørg som alltid med sin «stab», samlet en flokk så stor, både fra Mandal, Tregde og selvfølgelig oss fra øya.

Festen begynte kl 17.00. Det er et greit tidspunkt, for det er en fest for dem som er 60 år og oppover. En kan mange ganger undres hvor Oddbjørg finner alle de som underholder på disse fester hver gang, for god underholdning blir det alltid.

Josef Kalleberg, som skulle tale til oss leste først flere fine dikt. Ett som vi spesielt husker hette «Lappeteppe», ett lappeteppe var satt sammen av bortgjemt tøy, noe som vekket minner fra svunnen tid, så Oddbjørg tok det frem som et bilde og mintes alle de som hadde vært med i helselaget, som var borte nå.

Etter allsang var Kalleberg igjen i sving med spørsmål. Flokken i salen ble delt i to, A og B, det var nok litt vriene spørsmål, men poengene til begge lag ble likt. Så var det bordverset, og inn kom damene fra kjøkkenet med de fineste smørbrød en kunne ønske, det smakte godt med god kaffe. Da vi trodde vi var mette, kom damene med de flotteste bløtkaker. Ja, det er utrolig hvor mye en kan sette i seg, men godt var det. «Takk for maten».

Så var det fin sang igjen av Agnar Gjertsen og frue. Asborg Vårdal, hun er fylkesformann for helselaget kom med en hilsen. Hun synes vi her ute drev et godt og fint helselag, hun takket også for fin fest og hun ønsket å komme igjen.

Etter dette holdt Kalleberg andakt, og talte over ordene «Gled dere i Herren alltid». Han minnet oss om å være takknemlig og glad, selv om det kan være vanskelig å være glad alltid. Oddbjørg fortalte at det var 25. gangen de hadde stelt til fest i storsalen, og hun fikk fin blomsteroppsats med urne, og en kraftig applaus----

Før vi skiltes ble alle blomstene fra bordene gitt bort til dem som hadde deltatt i forskjellige ting. Det synes vi er en fin måte å takke dem for. Så sang vi en sang til slutt: «Kjærlighet fra Gud».

Tror vi alle fikk ett fint minne med hjem om en fin og vellykket fest..

Birgit Jenssen.

Fra Skjernøy Vel sept. 2000

Aktiviteter:

Nå er sommeren og Skjernøy - marsjen over for denne gang og arbeidet i Skjernøy Vel er kommet i gang igjen. Det første styremøtet ble holdt på det fantastiske flotte kvisten vi har fått på grendehuset. Det var en sann fornøyelse. Hva skal så vellet gjøre i høst? Vi har tenkt å ta fatt på vedtektene bl.a som skal ut til høring til vinteren. Det skal også settes opp to ventebuer. Vellet har vedtatt at de to vi har fått skal settes opp i Skjernøysund og på Berge i krysset til Bergeneset.

Ellers har vel de fleste fått med seg at dugnadsgjengen har gjort en kjempejobb med å få saget ned de svære granene bak Grendehuset, som ellers ville ha kommet i konflikt med nybygget. Det er meningen at råbygget skal oppføres nå i høst.

Trafikksikkerhet:

Vi skal også ta kontakt med veikontoret og undersøke muligheten for å få redusert fartsgrensen over øya og om vi kan få skilt med barn krysser veien, evt. fotgjengerovergang ved Grendehuset på Farestad.

Økonomi:

Nå er "arbeidskassa" tom, meldes det.

Grendehuset skal ha basar i desember og ønsker flere gevinster og ikke minst loddselgere og loddkjøpere. Desto mer vi kan få inn uten lån, desto bedre økonomisk stilt blir vi.

Har du forresten husket og betalt kontingenten, hvis ikke er vi takknemlig hvis du gjør det.

Saker til Vellet:

Har du noen saker som du ønsker vellet skal ta opp må du melde dem inn ca en uke før styremøtet.

Neste blir 17. Oktober og 14. November.

Og husk, all henvendelse må skje med fullt navn. Vi behandler ikke anonyme henvendelser. Det gjør ikke kommunen heller. Så er det noen saker du brenner for og helst så Vellet gjorde noe med, må det foregå i full offentlighet. Bare slik kan vi få gjort noe seriøst.

Tove Laila

Grillfest på Dyrstad

Nå er det blitt tradisjon å samles på badeplassen i Dyrstadstranda en sommerkveld. Så også i år.

Vi tar med oss grillmat og drikke, klaffstoler og godt humor. Grillen blir tent og det lukter kylling, pølser og kotteletter over hele Dyrstadvåa, og vi nyter maten i kveldssola. Populært er orientering med gjettekonkurranse hvor de fleste deltar. Ungene badet og hygget seg i småbåtene. Sorlandsviser og kjente sanger ble sunget til klimpring på en gammel gitar.

I år hadde vi også med en katt og en kanin i band, men om de synes det var trivelig, vites ikke.

En liten utlodning var også på programmet som innbrakte over 1000 kr. Pengene skal gå til videre utvikling og vedlikehold av badeplassen.

Hyttefolk og fastboende skapte trivsel og samhørighet. Ettersom kvelden skred fram, tuslet de eldre og de yngste hjem, mens «den harde kjernen» trosset mørke og litt kjøligere vær med bål og allsang, gode historier og det som hører en sommerkveld til.

Vi fikk også oppleve et syn av de skjeldne. På toppen av Dyrstadheia sto en diger elgokse i siluett mot stjernehimmen. Det nullet mest om et eventyr.

En sommerkveld som var sosial og god for kropp og sjel. Godt naboskap er verd å ta vare på, og vi gleder oss til neste sommerfest. Takk for i sommer!

M. Brovig.

Slektstevne på Dyrstad skolehus.

Lørdag 29. juli 2000 kl 1400 satte ca 120 mennesker hverandre stevne på Dyrstad skolehus. Det var etterkommere etter Hanne Gesine f. Rasmusdatter f: 20.03.1862 d: 22.09.1947 og Kristian Henrik Georgsen f: 18.11.1854 d: 04.12.1930. Kristian Henrik var født og oppvokst i Skjernøysund, og giftet seg med Hanne Gesine fra Dyrstad hvor de også bosatte seg. Sammen fikk de 4 barn, alle jenter.

Gustava Marie f: 1883 giftet seg med Sigvald Petrus Karlsen og bosatte seg i Mandal. Ragna Regine f: 1885 giftet seg med Eugen Kristian P Walvik og flyttet til Valvika. Theodora Geosine f: 1889 giftet seg med Otto Ånensen og ble boende på Dyrstad, mens minstejenta Helga Kristine f: 1894 giftet seg med Birger M Gundersen og flyttet til ytre Farestad.

Av 3. generasjon er det igjen 5 søsken/søskenbarn. Disse er: Harry Walvik, Rolf Walvik, Hanne Sofie (Ånensen) Eskeland, Tordis (Gundersen) Larsen og Herbert Gundersen. Disse møtte opp på slektstevnet og bidro på hver sin måte til å minnes sine røtter.

Eldste deltaker var Aslaug Mørk (89) bosatt i Oslo og yngste deltaker var Ole Gunnar Tisland (5 mndr) bosatt på Laudal.

Ellers foreløp tida med fortellinger, fotografering, mimring, allsang m.m. Det som også hører med når en er samlet slik er en lang og god matpause med medbrakt mat og drikke, og tid til å gå rundt og prate med slekta.

Ettermiddagen fortsatte med leker for store og små og sveiset oss riktig sammen til en stor familie. Været var med oss, sola skinte og varmet og gjorde dagen til en stor opplevelse for oss alle.

Liv Brit Jenssen.

Skjernøydagen.

Historielaget arrangerte onsdag 12. juli Skjernøydagen på vårt ærverdige gamle Dyrstad skolehus. En fin dag med sol og varme. Ca. 70 personer koste seg med polser, vaffer, kaffe og brus.

Skjernøysangen ble tradisjonen tro sunget etter at Magnhild Brovig hadde åpnet med å ønske alle velkommen.

Hilde Herstad sto for vaffelsteikinga og atskillige liter ble forvandlet til velsmakende hjerter. Stor omsetning!

Allis B. Hansen framførte sangen: «Kan du huske gamle dager» med stor innlevelse.

Henry Abrahamsen og Magnhild Brovig sang: «Flåttsangen» for et lydhort publikum. (Begge sangene tatt ut av Skjernøyrevyens repetoar).

Da vi ikke fant den «tradisjonelle» støvelen, ble det putekastingkonkurranse i stedet der store og små deltok med liv og lyst. De beste ble premiært som vanlig.

Basar av små praktiske ting var også med på å skape spenning. Flere gevinster havnet hos dagens eldste deltaker, Agnes Fasseland som hadde hele sin familie med seg.

Mange hyttefolk koste seg sammen med oss, noe vi synes er veldig koselig. Det knytter bånd mellom turistene og øyas befolkning som vi setter stor pris på.

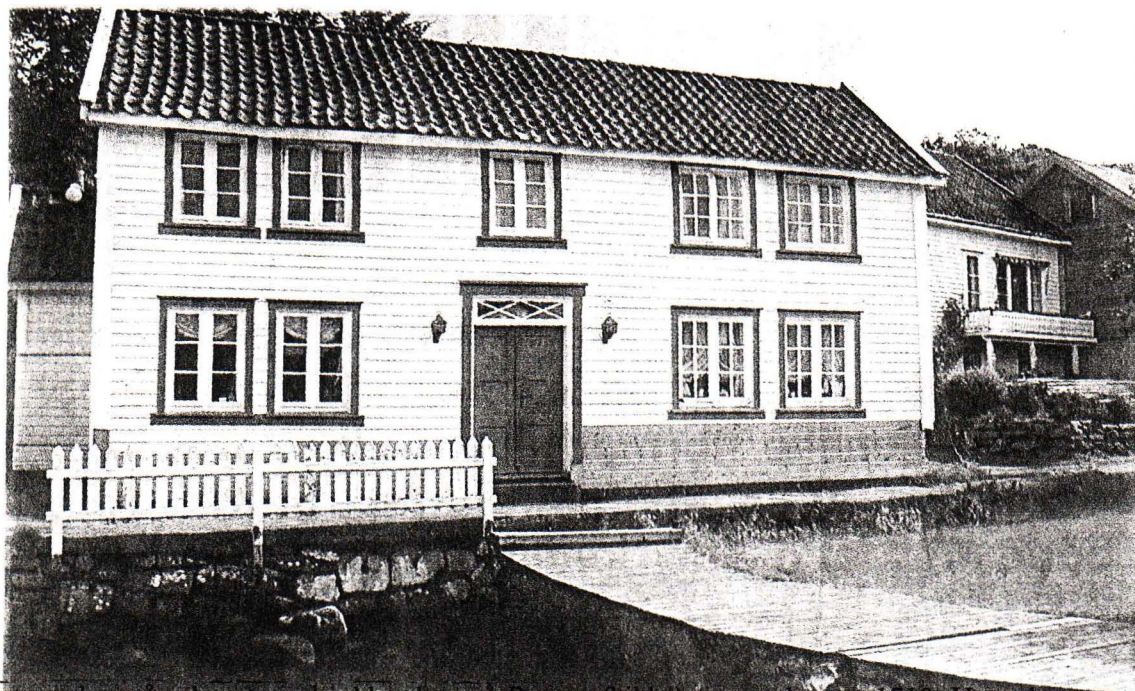
Torleiv Haugen hadde klippet «plen» så det var fint og innbydende i hagen ved Grottevardens fot, noe vi takker hjertelig for.

Vi fikk inn vel kr. 5.000 som kommer godt med i en slunken kasse. Taket ble reparert i år. Det hadde neppe tålt en snøvinter til. Skolepultene detter fra hverandre, så nå er det dem som står for tur til å restaureres.

Vi takker turgåere som benytter stedet for at det alltid er ryddig og pent etter dem på «rasteplassen». Det er et privilegium å ha denne perlen på øya. Ha en fin høst!

M. Brovig.

Er dette huset helårsbolig eller fritidsbolig?

Det vurderes å selge et av de eldste hus på Rosnes (bildet) som er bygget 1719. Huset har vært fritidsbolig i ca. 40 år, og er eid av Leif Ellingsen fra Bærum. Problemet er at hvis han skal selge det, er det nå boplikt, og da vil prisen bli langt annerledes. Huset kan ikke gjøres noe ved utvendig da det er bevaringsverdig. Innvendig må etter hans mening gjøres en hel del. Blant annet er det ikke bad og innlagt vann, og takhøyden er 1.86 cm. Huset må også isoleres og da blir takhøyden enda lavere.

Huset er meget pent med blå karmen og dør og burde få beholde sin opprinnelige form. Det kan også tenkes at noen vil bosette seg der hele året. Huset er forøvrig barndomshjemmet til Birgit Jenssen som forteller fra livet på Rosnes videre på siden.

Rosnes - minner fra 1930 og 40 årene.

Av Birgit Jenssen.

Rosnesfolk - et felles navn for oss alle, noe vi var sammen om, et lite samfunn for seg. Her bodde vi i rad og rekke langs gården. I alle husene var det folk, i noen bare en eller to, i andre store familier. Dette var før hengebrua kom, så vi måtte alltid bruke båt, så vi ble nok litt avhengige av hverandre. Jeg tenker på skolevegen en vintersdag - Det ble mange strabaser når isen lå på våga, den var ikke sterk nok til å gå på og for hard til å ro igjennom, da kunne det ta lang tid å komme til skolen om morgen eller butikken, det var nok problemer i blant. Når kyme skulle slippes på skauen om våren var det rent et komrs. Det var vel ca. 10 kyr den gang, de ble leid ut til Storekleiva, der ble de sluppet løse, de hoppet og løp og gleden var stor. Kyme hadde jo stått bundet til båsen hele vinteren.

Nå fikk mødrene våre et ekstra arbeide framover hele sommeren. Kl 06.30 kom Selma Karlsen med prammen til vår brygge. Der sto Katinka Selma R. min mor og Gudrun med melkespannene og gikk med i prammen. De rodde med to årer på hver side i storm og stille, morgen og kveld. Om kvelden var vi barna med for å samle kyme inn i de små sommerflorene som det står bare murene igjen av i dag, dessverre! Dette er minner vi gjerne tar opp når vi husker våre barneår.

St. Hansaften var en spesiell kveld, vi brukte å brenne bål på Trøheia, og samlet rusk og rask i mange dager som vi drog opp til bålet. Rasmus laget svaber til alle ungene. De var svære med tjære på. Tror nesten en kan si 100% frammøte, ingen satt hjemme den kvelden. Det var bare Rosnesfolk. Farestad hadde sitt bål på Oksla. Familiene var store og matkurvene var digre. Brød bakt i bakerovn, det smakte.

Jeg husker når vinterveden skulle i hus. Johan Jenssen tok opp bestilling på krambua fra folk som måtte kjøpe ved. Det var to mann fra Audnedalen som solgte ved, og det var en grei ordning. De kom med en svær ferje proppfulle av ved. Veden ble hivet i land på brygga til hver kunde.

Fra forrige side.

Da hette det: en grinn hunved, en grinn bjørk - (Bjørkeveden var savet). Hunveden var nødvendig for å fyre opp i bakerovnen. Alle ungene fikk være med i ferja fra brygge til brygge. Farestadfolk fikk også ved på denne måten.

Våronna var også noe mer hos oss enn hos folk på Farestad. Det var to hester på Berge, som var rundt på gårdene og hjalp med det tyngste. Men vi kunne ikke få noen hest til Rosnes, vi måtte bruke vår egen kraft og styrke, både til å få gjøsel på åkrene og spa ned potetene. Da «Flødebøtta» (en 36 fot skøyte) kom fraktet de hesten over fra krambubrygga til Alma Knutens brygge, (nå Norman Vågvoll brygge) det ble til god hjelp. Om høsten når kornet var modnet og tørt, skulle det treskes. Vi hadde treskemaskin som hørte til gården. Da var det liv på låven, to drog i sveivene, det måtte sterke armer til det og det var tungt. En la inn kornband i maskinen og en sto med riva bak og rakte vekk halmen og ungene halmen opp i løa. det vanket alltid saft og vann.

Sauene gikk på holmene, det var også et samlingspunkt når de skulle klippes der ute. Kaffekjelen og matkurven var fast følge, det var moro for dem som ble med.

Noe som står som et fint minne var søndagsformiddag når det var gudstjeneste på kapellet. Da kaltes båten for «kirkebåt» og måtte være rene for tang og annet rusk. Da klokken nærmet seg kirketid kom sjeftene ut fra brygga hos Albert, fult lasta av folk, så kom Rasmus med sine, de enslige ble med naboen Gustav og Gudrun og det var også en hel flokk i vår båt. Vi var mange på kirkevei, det var høytid og helg over søndagen. Fritid hadde vi også. Sommeren på Mortodden er fint å tenke på, der har nok de fleste tatt sine første svømmetak.

Vi hadde også vår årlige tyttebærtur i Rosnesskauen. Stedet rundt Sådeheia og utover der var det mye bær, et år plukket vi tilsammen 54 liter, da var de med både gamle og unge. Grunnen til så mye bær var nok at hver vår ble vi med Rasmus i skauen og brant einer og gammelt grass, så ble jordbunnen ren for utøy og slikt.

Store forandringer er skjedd siden hengebrua kom i 1953. tror jeg han si «alt ble til det bedre», og dere som bor på Rosnes i dag er jo ikke avhengig av båten som den gang, og vi håper at de unge som gjerne vil bygge og bo det, snart må få lov til det. Rosnes trenger de unge og det er fint å bo.

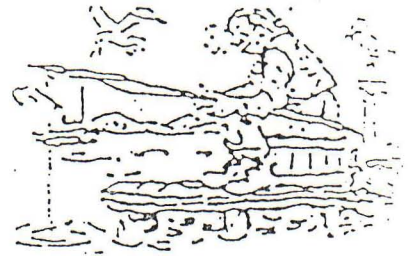
B. J.

Mandal sjømannsforening har i sommer vært ute på Kneblingen (Kniplingholmen) og malt opp momentet som er svart med et kors på toppen. Det skal være ca: 8 meter høyt og det er til minne om D/S Savonmaa som forliste der 20. jan 1937 og hele besetningen, 26 finske sjøfolk mistet livet. Momentet har en kobberplate med navnene på de som omkom.

Bildet viser avdukingen av dette momentet i aug 1938. Aldri før har det vært så mye folk på Kneblingen, og aldri så mye båter. Familien til besetningen fra Finland var til stede. Og folk fra hele Sørlandet. De eldre her på øya vil nok minnes det.

Smånytt fra øya.

Ny kabel til Ryvingen fyr.

Det er brudd på kabelen som fører elektrisitet til Ryvingen fyr. Froskemenn svømte langs kabelen hele vegen fra Bakstuvågen til Eigelansskjæret, (ca: 2 km) og fant så store skader på kabelen at det er bestemt at det skal legges ut ny.

En håper å komme igang med leggingen av den nye kabelen før høststormene setter inn. Siden siste storm i slutten av mai har Ryvingen fyr klart seg med det gamle strømaggregatet som var i bruk før kabel ble lagt fra land. Aggregatet har ikke kapasitet nok til å holde både lys til fyret og varme i oppholdsrommene. Det er stormene med høy sjø som har ødelagt den 3 km lange og 11 - 12 år gamle kabelen. Det er også leveringstid på den, så kanskje det kan bli en kald høst på Ryvingen fyr.

Brygge og toalett på Færøy

Endelig er arbeidet i gang med bygging av brygge og toalett på Færøy. I skivende stund er fundamentene til brygga støpt og tomte til toalettet gravd ut, hvor det vil bli plasert en kum. Kummen er også kommet i land. Så kanskje til neste sommer kan dette taes i bruk. Det er iallefall en begynnelse. Færøy er som tidligere nevnt en del av skjærgårsparken.

Tyveri av krabber.

4 krabbefiskere, 3 i Valvikstranda og en i Dyrstadvågen er blitt frastjålet krabber som lå i sanketeiner som var fortøyd i akterpålene til båtene. Tyvene har antaglig kommet i båt da det var vanskelig å få tak i sanketeinene fra land. Tyvenens «fangster» var fra 20 - 40 krabber fra hver sanketeine.

Vi minner om fartsgrensen

Vi får stadig høre at mange ganger går det «styggelig» fort i 60 sonen fra brua til Bergstalen, og ofte et det SKJERNØYFOLK som glemmer seg helt bort. Vi vil minne om å se på fartsmåleren - det er mye folk ute og går på veiene. Og i Valvik er det kun 40 km.

Nye skoleelever i høst.

I år var det kun to seksåringer fra øya som kunne begynne på Ime skole. Det er Marius Bjørtvedt Walvik fra Valvik og Pernille Herstad Adriaenssens fra Skjernøysund.

En god sommerhilsen.

I mange år på rad har vi hørt sørgelige historier om rasering av fuglelivet i skjærgården, i stor grad på grunn av minkens herjinger. I år har det vært en utrolig stor koloni terner som har hekket på Bergstøholmen midt i Norfjorden. Og de aller fleste er kommet på vingene. For kjentfolk er antallet større enn noen gang. Andre holmer og skjær er nesten tomme for rugene par. Kanskje er dette en form for forsvar mot inntrengere.

Elgjakt.

Etter opphold på flere år på grunn av lite elg, blir det i år igjen elgjakt. Det er det samme jaktlaget som tidligere som har søkt om felling av to dyr. Jaktlaget er Berge, Skjernøysund og Dyrstad.

Så det går mot usikre tider for elgen. I sommer er det registret to elgokser på øya, også en ku med tvillingkalver.

Skjernøymarsjen.

Skjernøymarsjen gikk av stabelen for 25. gang søndag 27. aug. Som vanlig var vi heldige med turværet, sol, noe vind og god temperatur. Nytt av året var en 6 km løype som ikke gikk opp om Høgvarden og Ytre Farestad. Dette satte spesielt en del barnefamilier pris på.

Tidligere måtte marsjen være minst 10 km for å bli IVV-godkjent, men disse reglene er nå forandret. Etter en del år med under 200 deltakere er vi nå kommet opp i 223. Dette er gledelig, og vi håper selvsagt at enda flere vil ta turen rundt øya neste år.

Barnedåp.

I Skjernøy kapell søndag 6. aug. Barnets navn: Olai Gaarn. Foreldre Benedikte og Odd Arne Skogen, Nedre Farestad.

Skjærgårdsgustjeneste.

25. juni var det skjærgårdsgustjeneste på friarealet innerst i Ystevågen. Sammen med Holum menighet var det ca: 100 - 150 tilhørere som møtte opp. Menighetsbladet for Mandal skriver at det var det flotteste kirkerom en kan tenke seg. I allefall var det sydligste.

Været var fint med sol og stille vind. Prost Kolberg forrettet, og hadde en krabbeteine som talerstol.

Etter Gudstjenesten var det mat og kaffe og det var lagt opp en natursti.

St. Hansaften.

Var i år en fredagskveld med tålig bra vær.

På Nordfjorden var det mange bål og bokser som brant, men det var ikke den store trengselen som det pleier å være på Skjernøybrua og langs veien utover. Kanskje kommer det av at en del parkeringsplasser er fjernet så en kan ikke få parkert.

Båttrafikken på fjorden må en også si var litt mindre enn året før. Det var en fin kveld.

Tilflyttet.

Gerd Jakobsen med barna Kristoffer og Cecilie og hennes mann Helge Tronstad har flyttet fra Ime 2 og ut til barndomshjemmet hennes på Rosnes hvor de har bygd ut huset til hennes mor Kjellaug. Huset er blitt riktig fint. Vi ønsker de velkommen til øya, og håper de vil trives.

Videre vil vi ønske Berit og Kåre Berge velkommen til øya. De har bygd ut hans avdøde mor Martha Berge sitt hus på Røsteinen. De flytter fra Vågsbygd hvor de har bodd i rundt 40 år.

Hjalmar Farestad døde 13. juli 93 år gammel. Han var bosatte seg på Farestad som pensjonist, hvor han bygde hus sammen

med broren Petter Hans. Han har de siste årene vært på bygdeheimen i Holum. Hjalmar var født og oppvokst på øya, men har hele sitt voksende liv vært bosatt i USA.

Under krigen hadde han aktiv krigstjeneste som fører på et landgangsfartøy.

Vi lyser fred over hans minne.

Villy Berge døde 19. aug. Han var bosatt i Mandal men eide og drev gården på Berge som var hans barndomshjem. Villy var en kjent mann, og var lenge formann i grunneierlaget kysten Søgne Mandal.

Han har de siste årene vært mye syk. Vi lyser fred over hans minne.

Dugnadsgjengen på

grendehuset har vært i sving igjen med å fjerne de store grantrærne bak huset. Nå ser det slik ut der som da vi gikk på skole og en satt oppe under hellingen og solte seg. Det er vel rundt 40 år siden trærne ble plantet, og har vokst veldig, så noen var riktig store. Disse trærne Sitkagran, ble det plantet mye av her ute i 50 - 60 årene, for å få Skjernøy skogvokst. Nesten over alt ble det brukt Sitkagran da dyr som gikk på beite ikke spiste den. Den vanlige norske gran ble spist opp. Sitkagran trives godt her ute. Den kan nesten vokse i sjøvann, men den er dårlig å bruke både til ved og til oppskjær, da de er hurtigvoksene og langt mellom årringene, så tømmeret er dårlig til reisverk, men kan godt brukes til kledningsbord. Trærne var blitt gitt bort, men det har vært liten interesse for dem.

Hedret av M.A.

Under landsmøtet i Motorførerens Avholdsforbund i Narvik i begynnelsen av juli ble avdelingsleder for M.A. Mandal og omegn, Ingolf Larsen fra Farestad, tildelt trafikkikkerhetsplaketten.

Siden 1960 har Ingolf Larsen vært medlem av M.A. Trafikkikkerhetsplaketten henger høyt, og Ingolf mener selv at det er andre som har gjort seg mye mer fortjent til plaketten enn ham. Leder av M.A. nasjonalt trakk fram det positive Ingolf Larsen hadde gjort alle disse årene som medlem og som avdelingsleder hvor han var flink til å holde på medlemstallene.

Ingolf som nå er 62 år er ikke sikker på hvor mange år han har vært avdelingsleder, men det er mange, og han håper på at noen andre vil overta lederjobben neste år. Noen med friskt blod og nye ideer sier han.

Alterduk til kapellet.

Borghild Aalvik (87) har sydd ny duk i Hardangersøm og gitt den i gave til kapellet.

Den gamle duken som ble sydd av eldste søsteren Sigrid Aalvik Gabrielsen under krigen var nå i svært dårlig forfatning. Martha Berge sydde en ny for flere år siden, den er også sydd i Hardangersøm, som en bruker å bytte med når den ene er til vask.

På gudstjeneste søndag 17. sept. ble duken tatt i bruk og Borghild Aalvik ble overrakt blomster som takk for jobben.

Borghild Aalvik er bosatt i hytten på Farestad fra mai til okt. Resten av året bor hun i Etne.

Litt om været siden sist.

Det vi husker best fra sommeren 2000 er nok vinden. Det har blåst syd vest, vest og nord vest uke etter uke. Liten kuling og helt oppe i stiv til sterk kuling. Sol har vi hatt en god del av, og kanskje litt over normalt med nedbør. Det har ikke vært tørkeperioder, men temperaturen har vært ganske god fra 15 - 20 grader og noen dager over 20 grader. På grunn av vinden har det ikke vært nye fritidsliv på sjøen. Vi vil jo helst ha fine dager så en kan legge seg i land på de populære fritidshavnene, men en måtte lete lenge for å finne en plass med ly for vinden. Men en må ikke klage, på østlandet har det vært mye mer nedbør.

Her har vært en jevn strøm med turister. Friarealene rundt Rosnesskauen har vært mye benyttet. Det er herlig å være på Skjernøya, se på blomstene, strandnellikene som blomstret i slutten av mai og lynga som blomstret godt i begynnelsen av august, se på alle fuglene, studere livet i fjæra eller bare å sitte å se utover sjøen. Det er så mange muligheter.

Vi runder av for denne gang, vi ligger en uke etter med trykningen, på grunn av stort arbeidspress hos enkelte i redaksjonen.....

Vi tar med et bilde til fra avdukingen av momentet på Kneblingen i aug 1938. I forgrunnen ser vi en av de gamle notbåtene som det var flere av på Skjernøy. Det hadde vært interessant å vite hvem som eide den fiskekøyten som en ser på bildet VA - 11 - HH. Er det noen av leserne som kjenner den igjen?